

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

לפני כבוד השופט גלעד הס

תובע שי תירם

נגד

נתבעת אבלין כאליף כהן

התובע ע"י ב"כ עו"ד שלומי וינברג
הנתבעת ע"י ב"כ עו"ד רון לוינטל

פסק דין

רקע

1. התובע, מר שי תירם (להלן: "התובע") הינו קצין משטרה. הגב' אבלין כהן כאליף (להלן: "הנתבעת") הינה אשתו של מר מוטי כאליף (להלן: "מר כאליף") שוטר לשעבר אשר הכיר את התובע מעבודתו.
2. במסגרת כתב התביעה נטען, כי הנתבעת פתחה בסדרת פרסומים כנגד התובע אשר מהווים לשון הרע ברף גבוה על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").
3. כך, ביום 16.4.2018, שוטרת בשם אורלי שמש (להלן: "גב' שמש") פירסמה פוסט בפייסבוק האישי שלה בקשר להעלאתה בדרגה. הפוסט האמור זכה לתגובות ולייקים וכן לשיתוף. עוד נטען, כי פרופיל הפייסבוק של הגב' שמש מונה מאות חברים. בין המגיבים לפוסט, הייתה הנתבעת אשר פרסמה את התגובה הבאה (להלן: "הפרסום הראשון"):

"ישנו שוטר בשם שי תירם

שוטר מושחת, היום הוא ראה איך שוטרים

עבריינים שלו מכים שוטר חבר לשעבר

שלו ממרחב דן,

הרבה שוטרות עברו דרכו

במיטתו בביתו, מה עוד אפשר להגיד עליו

עברין

בשם החוק מאחלת לך שכל

מכה שבעלי קיבל,

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

תיפול על ראשך וראש ילדייך
מקולל מקולל מקולל
לא אוותר לך עד יום מותי
זבלללללללל"

4. עוד נטען כי יום למחרת, שוטר אחר בשם דני סדיס (להלן: "מר סדיס") שיתף פוסט בדף הפייסבוק שלו בקשר למספר שנות חברותו בפייסבוק עם שוטר אחר. הפוסט האמור זכה לתגובות ולייקים. בנוסף נטען כי פרופיל הפייסבוק של מר סדיס מונה מאות חברים. הנתבעת הגיבה לפוסט האמור ופרסמה את התגובה הבאה (להלן: "הפרסום השני"):

"מי מכל הזבלים אתמול
היכה את בעלי,
החליילן על כל המכות היה זבל מס 1
תירם.
קללה על ראשך וראש ילדייך
אם בעלי והבן שלי קרה להם משהו
ברור לך שלא אשב בשקט"

5. עוד באותו היום, פרסמה הנתבעת פוסט בדף הפייסבוק האישי שלה המונה עשרות חברים, כדלהלן (להלן: "הפרסום השלישי"):

"חברים יקרים אני רוצה לשתף אותכם בסיפור
שקרה לבעלי מוטי ולבני גל (חייל)
חווייה שאני לא מאחלת לשונאים שלי
בעלי שוטר מזה 27 שנים
שוטר מצטיין, דוגמא ומופת
שמהווה דוגמא לשוטרים רבים בתחילת דרכם
הותקף אתמול פעמיים לא פעם אחת
פעמיים ע"י שוטרים בתחנת שרת תל אביב
וכל זה בניצוחו של רפק שי תירם שנשלח באופן מיוחד על ידי יוסי
בכר ושי תירם הפקיר חבר לא שמר ושוטרים השתוללו ונתנו לבעלי
מכות נמרצות כמובן שבעלי השוטר הואשם בתקיפת שוטרים
איומים סירוב להזדהות כאשר שימו לב הבלש בטרם דקר את
בעלי בבטן כן שוטר דקר שוטר לא חשוב סופו של ערב הטוען
מעצרים של תחנת שרת תקף את בעלי בתחנה שוב כאשר עוד
שלושה שוטרים מצטרפים לחגיגת המכות ובראשם סגן קצין חקירות

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

שוטר ממוצא אתיופי פקד בדרגתו לאחר שבתחנה הסגן שי תירם שלמד את עבודת המשטרה מבעלי לימד אותו את יסודות החוק ופעילות המשטרה ובהמשך בזכות עצמו הגיע לדרגת רפ"ק דרך אגב האחרונה בשבילו בסולם הדרגות בסופו של ערב שמח"ש כבר בתחנה צוקים את בעלי במעצר לא חוקי אך החמור מכל בעלי אושפז בבית חולים גהה בצב בעניין? יום ראשון הבא עלינו לטובה בעלי יכנס מסיבת עיתונים צפו להפתעות חבל בשנת השבעים למדינתנו כך מתנהגים שוטרים וקצינים חג עצמאות שמח תחי מדינת ישראל"

6. כמו כן, מספר ימים לאחר מכן, פרסמה הנתבעת בקבוצת וואטסאפ המונה 19 חברים, בניהם חבריו של התובע, את הפרסום הבא (להלן: "הפרסום הרביעי"):

"יח"ס-1 המיתולוגי הידעתם
ששוטרים מתחנת שרת
ובראשם שי תירם היקר תקפו
את חברכם מוטי כליף ודאגו
לאשפז אותו בבית חולים גהה
תחת צו 4? צלעות שבורות
2 סדקים בבית חזה ומכות
יבשות שי תירם נותנת לך עוד
הזדמנות להגיש נגדי תלונה
בבקשה זה פוסט שמספר סיפור
אין בכוונתי לאיים או לרמוז
למשהוא רע רק לידיעה אוולין
קל-כאליף"

7. אבהיר כי כלל הפרסומים לעיל הובאו בצורה ובתכתיב בה נכתבו במקור.

8. עוד נטען כי הנתבעת שלחה הודעת וואטסאפ אל התובע מסגרתה קיללה אותו ואת ילדיו ואיימה עליו.

9. עקב הפרסומים האמורים עתר התובע לפיצוי כולל בסך 350,000 ₪.

10. במסגרת כתב ההגנה נטען, כי הפרסומים נכתבו על ידי הנתבעת כאשר היא במצב נפשי קשה ללא שליטה על מצבה, וזאת עקב התדרדרות מצבו הנפשי והפיזי של בעלה מר כאליף וכן לאור אירוע המעצר של מר כאליף, הוא האירוע נשוא הפרסומים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאלוף כהן

11. הנתבעת טענה, כי הפרסומים נעשו בתום לב וכי הם חוסים תחת הגנת תום הלב הקבועה בסעיפים 15(3), 15(4), 15(6) ו-15(10) לחוק איסור לשון הרע. עוד טענה הנתבעת כי הפרסומים מוגנים מכוח סעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] שכן מדובר בזוטי דברים. בנוסף נטען, כי על פי הפסיקה, האמירה "שוטר מושחת" אינה עולה כדי לשון הרע.
12. ביום 1.1.2019, הגיש התובע כתב תשובה במסגרתו השיב לטענות הנתבעת שהועלו בכתב ההגנה.
13. ביום 13.6.2019, התקיימה לפני ישיבת קדם משפט ראשונה בסיומה קבעתי מועדים להגשת ראיות הצדדים.
14. ביום 17.11.2019, הגיש התובע תצהירי עדות ראשית מטעמו.
15. לאחר מכן, ביום 8.1.2020, הגיש התובע בקשה לפסלות שופט. ביום 14.1.2020, דחיתי את הבקשה, ללא קבלת תגובה, בהחלטה מנומקת.
16. ביום 27.4.2020, הגישה הנתבעת תצהירי עדות ראשית מטעמה ולאחר מכן הגיש התובע תצהירי הזמה.
17. ביום 6.8.2020, התקיימה לפני ישיבת קדם משפט אליה לא התייצבה הנתבעת. מכל מקום, הצעתי לצדדים כי בית המשפט יכריע בהליך על סמך החומר המצוי לפניו וסיכומי הצדדים. לאחר שלא הושגה הסכמה להצעת בית המשפט, נקבע ההליך לישיבת הוכחות.
18. ביום 15.3.2021, התקיימה לפני ישיבת ההוכחות כאשר בפתח הדיון, טרם שמיעת העדויות, הסכימו הצדדים כי יינתן פסק דין חלקי בשאלת האחריות ולעניין שאלת הנזק יסכמו הצדדים טענותיהם בכתב.

בהתאם לכך ניתן פסק דין חלקי כדלהלן:

"התביעה שלפניי היא תביעה בעילת לשון הרע. הטיעון קבוע היום להוכחות, התייצבו העדים מטעם התובע ולא התייצבו הנתבעת וכן העד מטעמה. בנסיבות אלו הצעתי לנתבעת כי יינתן פסק דין חלקי בעניין האחריות, כאשר הצדדים יסכמו לעניין הנזק בלבד. הנתבעת, לאחר שהתייעצה עם עורך דינה, הסכימה לכך. אציין כי בכל מקרה זו התוצאה היחידה שיכולה הייתה לעלות היום מהדיון, כאשר למעשה לנתבעת אין עדים ואין גרסה מטעמה. אשר על כן, אני מקבל את התביעה בעניין האחריות, בהתאם לחוק איסור לשון הרע. לעניין הנזק, היות ומדובר בפיצויים ללא הוכחת נזק ניתן לסכם גם כאשר אין לפניי את גרסת הנתבעת."

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאלוף כהן

19. לאור פסק הדין החלקי, הגישו הצדדים סיכומים מטעמם בשאלת הנוק.

טענות הצדדים

20. לטענת התובע, חומרת הפרסומים וסגנונם הבוטה אשר הציגו את התובע כ"שוטר מושחת", "עבריון", נואף ואלים אשר מבצע עבירות פליליות, מלמדים על כוונת הזדון בפרסומים. כמו כן טען התובע, כי גם ההודעה ששלחה אליו הנתבעת במסגרתה איימה עליו, מלמדת על כוונת זדון.

21. עוד טען התובע, כי הפרסומים נעשו בקרב קבוצת שוטרים אשר מכירים את התובע, ולכן מדובר בפרסומים בקרב קבוצת ייחוס רלוונטית אשר בה פוטנציאל הנוק משמעותי ביותר. כמו כן, טען התובע, כי הפרסומים נעשו בהיקף נרחב וזכו להתעניינות רבה ולתפוצה ניכרת.

22. בנוסף טען התובע, כי הנתבעת לא הסירה את הפרסומים ולא התנצלה. עוד טען התובע, כי מדובר במסכת פרסומים שפורסמו בימים שונים ובמקומות שונים וכי מדובר בפרסומים אשר הוצגו כקביעות עובדתיות נחרצות.

23. עוד טען התובע, כי יש להחמיר בפיצוי בכדי ליצור הרתעה כלפי הנתבעת.

24. מנגד, הנתבעת הודתה כי מדובר בפרסומים קשים ולא ראויים, אך טענה, כי הפרסומים נעשו בהיותה במצב נפשי ואישי קשה שנגרם עקב טרגדיות שפקדו אותה ואת בעלה ואשר הביאו אותה ואת בעלה לאשפוזים פסיכיאטריים ונטילת תרופות פסיכיאטריות.

25. כמו כן טענה הנתבעת, כי התובע עצמו ציין כי היא "שישייה" (סובלת מבעית נפשיות בסלנג משטרתי) במסגרת תגובתו לפרסומים. מכאן טוענת הנתבעת, כי התובע היה מודע למצבה הנפשי בעת כתיבת הפרסומים.

26. עוד טענה הנתבעת, כי קהל היעד של הפרסומים היה מודע היטב למצבם הנפשי של הנתבעת ובעלה ואף קהל היעד הגיב בהתאם לפרסומים דבר שחזק את מעמד התובע בעיני קהל היעד.

27. בנוסף טענה הנתבעת, כי במצבה הנפשי הקשה היא האמינה באמיתות הפרסומים ומכאן שקיימות לה החזקות מכוח סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע וכן עומדות לה ההקלות מכוח סעיף 19 לחוק איסור לשון הרע.

28. כמו כן טענה הנתבעת כי יש להעניק לה חסינות מכוח סעיף 20 לחוק איסור לשון הרע וזאת באמצעות ייבוא דוקטרינת אי הכשירות הנפשית מהמשפט הפלילי למקרה דנא.

29. עוד טענה הנתבעת, כי לא הייתה לה כוונת זדון וכי התובע לא הוכיח נזק כלשהו.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירס נ' כאליף כהן

30. במסגרת סיכומי התשובה טען התובע, בין היתר, כי על אף טענות הנתבעת בדבר מצבה הנפשי לא הוגשה חוות דעת רפואית מתאימה.

דין והכרעה

31. ראשית אציין כי אני דוחה את טענות הנתבעת להעדר אחריות מכוח איסור לשון הרע או להגנות מכוחו וזאת לאור ההסכמה שניתנה על ידי הנתבעת בעניין האחריות ופסק הדין החלקי.

עוד חשוב להבהיר בפסק הדין כי הפרסומים בדבר התובע, אינם פרסומי אמת. מדובר בהשמצות חסרות כל שחר על התובע, וראוי להבהיר זאת היטב.

32. סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע קובע:

"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק;

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."

33. הפסיקה קבעה מספר קריטריונים לקביעת סכום הפיצוי במקרה ולא הוכח נזק, ר' ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור [פורסם בנבו] (22.07.2015), אשר מנה את הפרמטרים הבאים:

"בפסיקת פיצויים לפי חזקה זו יעריך בית המשפט את הנזק ויקבע פיצויים מתאימים בהתחשב במעמדו של הניזוק בקהילתו; בהשפלה ובסבל שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף התפוצה של הפרסום; ובמידת הפגיעה שיש בפרסום. עוד עליו להתחשב בהתנהגות הצדדים – המפרסם והנפגע – לפני ואחרי הפרסום"

34. עוד על הפרמטרים בהם יש להתחשב בעת קביעת גובה הפיצוי, ר' רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, [פורסם בנבו] (14.08.2001):

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירס נ' כאליף כהן

אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים.

אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו.

35. עוד נקבע בפסיקה, כי הבחינה של כל מקרה ומקרה הינה בחינה אינדיווידואלית ואין מקום לקביעת "תעריפים" לפיצוי, ר' רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף [פורסם בנבו] (14.8.2001).

36. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני סבור כי בענייננו ישנם טעמים לחומרא וטעמים לקולא ולאור כך על אף חומרת הפרסומים הפיצויים הראויים בענייננו הינם ברף המתון.

37. להלן אדון בפרמטרים הרלוונטיים:

מצבה נפשי של הנתבעת

38. אין מחלוקת כי הנתבעת לא הגישה חוות דעת פסיכיאטרית מטעמה. עם זאת, הנתבעת צרפה לתצהיר עדות ראשית מטעמה מסמכים רפואיים מהם עולה כי היא אושפזה בעבר פעמיים במחלקה פסיכיאטרית. כמו כן, הנתבעת צרפה לתצהיר מסמכים של המוסד לביטוח לאומי מהם עולה, כי היא הוכרה לתקופה מסוימת בשנת 2018, שנת ביצוע הפרסומים נשוא התביעה, כבעלת נכות עקב מצבה הנפשי. עוד אציין, כי במסגרת קדם המשפט הראשון שהתקיים לפני, אליו התייצבה הנתבעת, התרשמתי באופן בלתי אמצעי כי הנתבעת אינה מגיבה לעניין לשאלות בית המשפט בעת הדיון שהתקיים מחוץ לפרוטוקול ולכאורה אינה מצויה בקו הבריאות הנפשי.

למען הסר ספק, בית המשפט אינו מתיימר לאבחן את הנתבעת על סמך דיון קדם משפט, אולם ניתן להבחין בנקל כי הנתבעת דיברה באופן בלתי קוהרנטי וחסר אחיזה במציאות כהוויתה.

39. זאת ועוד, אף התובע סבר בזמן אמת כי הנתבעת אינה בריאה נפשית וזאת כאשר בתגובה להודעת וואטסאפ שנשלחה אליו מחברו דני סדיס בקשר לפרסומים, השיב התובע כי הנתבעת "התחנשה והיא תשלם על זה". אבהיר כי הביטוי "התחנשה" בא מראשי התיבות חנ"ש שפירושו חולה נפש.

40. עם זאת, איני מקבל את טענת הנתבעת כי מצוקתה הנפשית בעת הפרסומים מעניקה לה חסינות לפי סעיף 20 לחוק. ויוסבר.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאלוף כהן

ראשית, הנתבעת לא הוכיחה כי היא הייתה מצב של אי כשירות נפשית בעת כתיבת הפרסומים. בהתאם לדין הישראלי אי כשירות נפשית הינו עניין שברפואה ועניין שברפואה יש להוכיח באמצעות חוות דעת מומחה רפואי. אין חולק כי חוות דעת שכזו לא הוגשה.

שנית, נראה כי גם אם הייתה הנתבעת מוכיחה אי כשירות נפשית, ספק רב אם היה בכך לפטור אותה מחיובה בנוזיקין בגין פרסום לשון הרע, ר' לעניין זה רע"א 1272/05 **גד כרמי נ' דניאל סבג** [פורסם בנבו] (2.12.2007) וכן ר' לאחרונה ת"א (ראשל"צ) 15368-10-18 **רן רפאל וחנון נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגר נבו] (14.11.2020).

41. מכאן, אני סבור, כי מצבה הנפשי של הנתבעת אינו פוטר אותה מחבות במשפט האזרחי ובפרט בעוולת לשון הרע, אולם יש להביא בחשבון את מצבה הנפשי בעת שקלול הטעמים לצורך פסיקת הפיצוי בהליך שלפני.

מעמדו של הנפגע והיקף הפגיעה

42. ראשית, אין מחלוקת של ממש כי התובע הינו קצין משטרה מוערך וזאת כפי שניתן להסיק מהתגובות בעמוד הפייסבוק של הנתבעת לאחר הפרסום.

43. שנית, אין מחלוקת כי המילים שפרסמה הנתבעת הינן מילים **חמורות, קשות מאוד**, מילים המייחסות לתובע **מעשים חמורים**. בפרט נכונים הדברים שנכתבו ברישא הפרסום הראשון, בו נכתב:

"ישנו שוטר בשם שי תירם

שוטר מושחת, היום הוא ראה איך שוטרים

עבריינים שלו מכים שוטר חבר לשעבר

שלו ממרחב דן,

הרבה שוטרות עברו דרכו

במיטתו בביתו, מה עוד אפשר להגיד עליו

עברייני"

44. לטעמי מדובר בשילוב של פגיעה במוניטין **האישי והפרטי** של התובע ופגיעה במוניטין **המקצועי** של התובע.

45. ניתן להניח, כי קורא סביר של מילים חמורות אלו יטה לחשוב כי מדובר בשוטר מושחת ועברייני אשר מועל בתפקידו, וכי מדובר באדם עם התנהגות מינית פסולה אשר מנצל את תפקידו לסיפוק צרכיו. לפיכך, אני סבור כי יש במילים אלו, גם פגיעה **אישית** בתובע וגם **פגיעה במוניטין** שלו כקצין משטרה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירס נ' כאליף כהן

- הכינוי "עברייני" ו-"מושחת" אינם כינויים המיוחסים למקרה הספציפי בלבד, אלא מתייחסים באופן כללי לתובע ומייחסים לו תכונות של שחיתות ועבריינות. כמו כן, האמירה כי "הרבה שוטרות עברו דרכו במיטתו בביתו" מהווה פגיעה אישית בחיי משפחתו של התובע ופגיעה מקצועית במעמדו בשירות המשטרה.
46. כך, ששמו הטוב של התובע נפגע גם ברמה האישית והפרטית וגם ברמה המקצועית.
47. נתונים נוספים שיש לבחון על מנת להעריך את היקף הפגיעה הינם, בין היתר, זירת הפרסום, פוטנציאל החשיפה של הפרסום ומשך זמן הפרסום.
48. אשר לזירת הפרסום, אני סבור כי רמת האמינות שמוענקת לפרסום בפייסבוק או וואטסאפ אינה כפרסום באמצעי תקשורת מסורתי כדוגמת עיתון ואתר חדשות אינטרנטי אשר אמורים לערוך תחקירים טרם פרסום ידיעות. עם זאת, זירת הפרסום ברשת החברתית עשויה לעיתים להוות כר פורה לשמועות וחצאי אמיתות דבר העשוי להביא לפגיעה משמעותית בשמו הטוב של מושא הפרסום, לעיתים אף יותר מפרסום שלילי באמצעי התקשורת המסורתיים.
49. אשר לפוטנציאל החשיפה, אין מחלוקת כי דפי הפרופיל בפייסבוק בהם בוצעו שלושת הפרסומים מונים יחד מאות חברים. כמו כן, הפרסומים בפייסבוק בוצעו בשלושה דפי פייסבוק שונים, נתון אשר מגדיל את פוטנציאל החשיפה.
50. אשר למשך זמן הפרסום, אין מחלוקת כי הנתבעת לא פעלה למחיקת הפרסומים ומכאן שלא נקטה בפעולה לצמצום זמן הפרסום.
51. לסיכום פרק זה, מצד אחד, יש להביא בחשבון כי לאור אופי הפרסום ומיקומו רמת האמינות שלו הינה נמוכה. מצד שני, פוטנציאל החשיפה ומשך זמן הפרסום במקרה שלפני, הינם ברמה בנונית.
- האם הייתה "כוונה לפגוע"?**
52. אני סבור כי לאור המילים הקשות והחמורות בהן נקטה הנתבעת לפני מצב מובהק בו הנתבעת "התכוונה לפגוע בתובע" כמובנו של מונח זה בסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע. בעניין רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ [פורסם במאגר נבו] (8.09.2013), דן בית המשפט במשמעות המונח "בכוונה לפגוע" בסעיף 7א(3) וקובע:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירס נ' כאליף כהן

"מעל לדרוש אציין, מבלי להכריע, כי יש היגיון רב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי; שכן אם די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא הדברים על מנת שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, נמצא שכל פרסום שיש בו לשון הרע, בשל טבעו ככה, ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש" לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא." (הדגשה שלי – ג.ה.).

53. במקרה שלפני, עיון בפרסומים ובאירועים שקדמו להם מוביל למסקנה כי לפני התנהגות זדונית של הנתבעת שמטרתה המוצהרת הינה כוונה של ממש לפגוע בתובע וזאת כנקמה על האירוע שארע לבעלה. אירוע, אשר כאמור לעיל, הנתבעת סברה כי ארע באחריות ובאשמת התובע.

אכן הפרסומים נעשו מתוך סערת רגשות לאור מעצר בעלה של הנתבעת, אולם לנוכח הביטויים הפוגעניים והקשים, ולאור העובדה כי אין מדובר בפרסום בודד אלא במספר פרסומים תכופים, הרי על אף סערת הרגשות, קיימת כוונה ממשית של הנתבעת לפגוע בתובע.

טיב הפרסום ואמינותו

54. אבהיר לעניין זה, כי היות והנתבעת ויתרה על טענות ההגנה באשר לאמת בפרסומים, וראוי ונכון שכך עשתה, **הרי ברור כי הפרסומים אינם נכונים.**

עם זאת, במסגרת פרמטר זה יש לבחון כיצד הפרסומים נתפסו בעיני הציבור הרחב.

55. ראשית, יש להביא בחשבון כי מדובר בפרסומים ברשת הפייסבוק ובוואטסאפ, אשר מראש אינם זוכים לאמינות גבוהה בציבור כאמור לעיל.

לפיכך, קורא סביר המצוי בפלטפורמה המכונה 'רשת חברתית', מטיל מראש ספק באמינות האשמה כזו או אחרת שנעשית במסגרתה. ראיה לכך במקרה הספציפי שלפני ניתן למצוא בתגובות שנלוו לפרסומים בענייננו.

לדוגמא, לעניין אחד הפרסומים הגיב מר ניסים אוחיון לפרסום וכתב "אשתו של החנש (חנ"ש – חולה נפש, הכוונה למר כליף – ג.ה.). **אני הייתי תובע על לשון הרע.**" כמו כן, מישהי אחרת כתבה לתובע בוואטסאפ: "תראה מה אשתו של כליף כותבת עליך בפייס. **תתלונן עליה מה זה?**" [ר' נספח 11 לכתב התביעה].

מכאן עולה, כי לפחות חלק מנמעני הפרסומים לא ייחסו אמינות לפרסומים אלו.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירס נ' כאלוף כהן

56. שנית, אני סבור כי כאשר פרסומים כוללים גידופים וקללות, רמת האמינות שמעניק קורא סביר לתוכן האשמות בפרסומים הינה נמוכה. ויוסבר.

בעניינינו, הנתבעת האשימה במסגרת הפרסומים את התובע בהתנהגות עבריינית, מושחתת ושאינה מוסרית מינית ללא כל הסבר להאשמות ובאופן כוללני, כאשר לתיאור נוספו קללות וגידופים. ככל והנתבעת הייתה מציינת תוכן ענייני בלבד עם הסבר הגיוני ונימוקים להאשמות, היה מעריך הקורא הסביר כי מדובר בטענות הטעונות בדיקה, שכן לכאורה מדובר בתוכן ענייני ביחס לפעולות המיוחסות לתובע.

אולם, כאשר הנתבעת בחרה לגדף ולקלל את התובע בקללות סתם וכאשר אין כל נימוק או הסבר להאשמות, הקורא הסביר יכול להעריך כי מדובר בתוכן האשמות שאינו ענייני ודינו כדין קללה ולא בהאשמה רצינית. כך גם ניתן ללמוד, בין היתר, מהשפה הנמוכה בה בחרה הנתבעת להתבטא כלפי התובע מושא הפרסומים.

מסקנה דומה ניתן להסיק מניסוח הפרסומים, השגיאות הרבות בהגהה ועברית והנוסח המבולבל של הפרסום.

57. בעניין זה מעניין להשוות בין הפרסומים של הנתבעת כאן לבין פרסום זדוני בו דן מותב זה לאחרונה במסגרת ת"א (הרצ') 42400-09-18 **רינה עיני נ' תמר זריהן** [פורסם במאגר נבו] (9.6.2021) (להלן: "**עניין עיני**").

גם בעניין עיני דנא, כמו בעניין שלפניי כאן, דובר על פרסום ברשת הפייסבוק, פרסום שנועד לפגוע באחר. אולם בניגוד לעניין עיני במסגרתו הפוסט נוסח בצורה אינפורמטיבית, הכוללת פרטים אמינים לכאורה וללא קללות, דבר שהקנה לו אמינות, הרי במקרה שלפני נוסח הפוסט דומה יותר לגידוף מאשר להאשמה רצינית.

58. לאור האמור לעיל, אני סבור כי טיב הפרסום ואמינותו בעיני הקורא הסביר הינו ברף נמוך.

התנהגות הצדדים

59. ראשית, לטעמי, יש לתת חשיבות להסכמתה של הנתבעת לוותר על הגנתה בנושא האחריות ובכך להימנע מהימשכות ההליך שלא לצורך.

עם זאת, יש לזקוף לחובת הנתבעת את העובדה כי לא התנצלה על הפרסומים וכי הויתור על הגנתה בנושא האחריות נעשתה בשלב מאוחר של הדיון בפתח ישיבת ההוכחות.

60. שנית, כאמור לעיל, אני סבור כי במקרה שלפני יש לתת משקל משמעותי למצבה הנפשי והמשפחתי של הנתבעת כפי שפורט לעיל.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 18-06-39291 תירס נ' כאלוף כהן

61. לעניין התנהלות התובע, אני סבור כי זה התנהל כשורה טרם הפרסומים וכי לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלותו בעת מעצרו של מר כאלוף.

כמו כן, התובע ניהל הליך הגון וענייני ושאינו מתריס כלפי הנתבעת או בעלה.

סקירת הפסיקה

62. כפי שציינתי לעיל, אין מקום לקבוע 'תעריפים' לפיצויים בגין פרסומי לשון הרע, אך יש מקום להקיש וללמוד ממקרים דומים ולבחון את הפיצוי שנפסק במסגרתם, כך שהפיצוי שנפסק שם ישמש נקודת התייחסות גם לפיצוי שאפסוק בתיק זה.

63. בפסק דין בעניין ת"א (ת"א) 9715-09-17 אריאל שרעבי נ' רותם בן נאים [פורסם בנבו] (13.7.2020), נדונה תביעה, בין היתר, בעילת לשון הרע, במסגרתה נקבע כי הנתבעת פרסמה פרסומי לשון הרע ברשת הפייסבוק כנגד התובע וכינתה אותו, בין היתר, "חתיכת חרא מסריח". כן האשימה הנתבעת שם את התובע באלימות ופגיעה מינית, כדלהלן: "עברתי אונס אלים במכות אלים השוטר שרעבי אריאל. ממשטרת פתח תקווה. השוטר מר אריאל שרעבי שהכה אותי באכזריות בלי שום סיבה".

בית המשפט שם פסק פיצוי על סך 35,000 ₪.

אציין כי במקרה האמור הנתבעת התנצלה על הפרסומים. כמו כן אציין, כי בעת פסיקת הפיצוי בית המשפט שם ציין כי "הנתבעת הייתה נכונה לקחת אחריות על מעשיה, וקיבלה את הצעת בית המשפט להתנצל ואף לשאת בפיצוי מינורי לאור מצבה האישי והבריאותי ומגבלות יכולתה הכלכלית". בכך התחשב בית המשפט שם במצבה הרפואי והנפשי של הנתבעת, למרות שגם במקרה שם לא הוגשה חוות דעת רפואית.

64. בפסק דין בעניין ת"א (ת"א) 49493/04 אברהמי אמנון נ' ברקת מאיר [פורסם בנבו] (15.6.2006), נדונה תביעת לשון הרע במסגרתה נקבע, כי הנתבע שלח מכתבים לגורמים שונים המכילים לשון הרע כנגד התובע, אשר ייצג את גרושת הנתבע. במכתבים האמורים, כינה הנתבע את התובע, בין היתר, כך: "פשוט בוש וחרפה למדינת חוק שיש לה עו"ד כזה כה מושחת - גנב שקרן שפל - בוגדן - נואף", וכן, "עו"ד מושחת ושפל שהרס את חיי.....".

בית המשפט שם פסק פיצוי בסך 15,000 ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירס נ' כאלוף כהן

אציין כי במקרה האמור במסגרת שיקולי הפיצוי בית המשפט שם ציין, כי:

"בנסיבות שבפני, מחד גיסא, ראוי לפצות התובע בסכום משמעותי על ביזויו והשפלתו משך שנים רבות בעיני כל הגורמים הנזכרים לעיל. מאידך גיסא, פונה הנתבע לבית משפט זה בימים אלה, חוזר וכתוב, עשרות מכתבים אף אליו, בהם מצויינת, בין השאר, עובדה מצערת ביותר, כי הנתבע חולה במחלה קשה, אשר נגרמה, להסברו, עקב מעשי התובע וגרושתו שעליהם הליון, מחלה המצריכה נטילת תרופה בשם VOLKID אשר אינה מצוייה בסל הבריאות ועלותה הינה כ - 12,000 ₪ לחודש."

כמו כן, בית המשפט שם קבע כי:

"מול עקרון הגנת התובע על שמו הטוב ופיצויו על פגיעה מצטברת בו - מוטל עניינו הבריאותי החמור של הנתבע, החולה במחלה קשה, שלטיפול נדרש הוא לדמים רבים מדי חודש."

אציין כי במקרה האמור הנתבע לא התנצל על הפרסומים.

65. בפסק דין בעניין ת"א (צפת) 41040-10-14 ליאור אלחדד נ' אתי אסולין [פורסם בנבו] (23.2.2017), נדונה תביעת לשון הרע, במסגרתה פרסמו הנתבעים דברי לשון הרע כנגד התובע ברשת הפייסבוק וכינו אותו, בין היתר, כעבריון על מדים והאשימו אותו באלימות. בית המשפט שם פסק פיצוי בסך 24,000 ₪ כנגד כל אחד מהנתבעים שפרסמו מספר פוסטים.

אציין כי במקרה האמור הנתבעים לא התנצלו על הפרסומים.

66. בפסק דין בעניין תא"מ (נת') 41521-01-18 שחר יוסף נ' סימון אסף [פורסם בנבו] (4.6.2021), נדונה תביעת לשון הרע. מדובר במקרה במסגרתו התובע אשר הינו שוטר, החל בכתיבת דוח כנגד הנתבע. בעקבות זאת, הנתבע החל לגדף את התובע לעיני עוברים ושבים, כך:

"שוטר אפס, צריך למחזר אותך בפח אשפה, אתה לא שווה יריקה, אתה שוטר קוף, שוטר פח, אשפה, זבל, המקום שלך בפח הזבל, אני אציין אותך עד הסוף, שוטר פח יא אפסים."

בית המשפט שם פסק פיצוי על סך 15,000 ₪. אציין, כי במקרה האמור הנתבע התנצל ולא דובר על כוונה לפגוע.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

איזון והכרעה

67. לאור האמור לעיל, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפרטתי לעיל, ובפרט את חומרת הפרסומים ואת הכוונה לפגוע מצד אחד, ואת מצבה הנפשי והמשפחתי של הנתבעת מהצד השני, ולאור סטנדרט הפיצוי במקרים דומים כפי שעולה מסקירת הפסיקה, אני מעמיד את הפיצוי במקרה זה על סך של 23,000 ₪ וזאת בגין כלל הפרסומים.

סיכום והוצאות

68. לאור נימוקי פסק דין זה, אני פוסק כי הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 23,000 ₪.
69. לעניין ההוצאות, הרי הוצאות המשפט אמורות להשתלם לצד הזוכה במשפט, כך שעל צד שטענותיו נדחו לשלם לצד שטענותיו התקבלו את הוצאות המשפט שהוצאו על ידו.
70. אין חולק כי במקרה זה, נדחו טענות הנתבעת.

עם זאת, יש להביא בחשבון לזכות הנתבעת את העובדה כי הנתבעת הסכימה לוותר על ההגנות מכוח חוק איסור לשון הרע, ובכך חסכה לצדדים ולציבור משאבים רבים ואף חסכה לתובע סיכון מסויים.

מצד שני, יש להביא בחשבון כי הויתור על ההגנות מצד הנתבעת נעשו בשלב מתקדם בהליך, ממש בפתח ישיבת ההוכחות.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי הנתבעת תישא בשכר טרחת עורך דין התובע בסך של 5,000 ₪ (כולל מע"מ) וכן הוצאות משפט (כגון: אגרות, צילומים, נסיעות וכו') בסך של 2,000 ₪. הסכומים המפורטים בפסק הדין ישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה אב תשפ"א 03 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

גלעד הסי, שופט